

Vypraveno

dne 21. 1. 14 Bk

• PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

MVCRP00Z0PFA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne:
podpis:

Praha 13. 1. 2014

Č.j.: MV-133498-5/VS -2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0082r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu

Ukrajina a

..... - Ukrajina, státních občanů Ukrajiny,
t. (dále jen „žadatelé“), zastoupených
....., advokátem se sídlem 110, proti
rozhodnutí oddělení státního občanství a matrik odboru všeobecné správy
Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 25. 9. 2013, č.j.: VS-
1039/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb.,
o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších
předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení
státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 2. 5. 2013. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 25. 9. 2013 byla jejich žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatelé přicestovali do České republiky v roce 1997, kdy jim byl povolen vízový pobyt za účelem účasti v právnické osobě. **Oba žadatelé jsou lékaři, jejich vysokoškolské diplomy z Krymské vysoké školy lékařské byly v České republice nostrifikovány Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Žadatelé svou profesi v České republice nevykonávají,** dne 30. 1. 1997 založili obchodní společnost, s.r.o., jejímiž předměty podnikání jsou podle obchodního rejstříku pronájem nemovitostí, zprostředkovatelská činnost, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej a překladatelská činnost. V době podání žádosti působila uvedená obchodní společnost jako překladatelská

agentura. Žadatel je jejím jednatelem, oba žadatelé pak jejími společníky. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 4. 11. 2004, žadatelka od 3. 8. 2005.

V odůvodnění zamítavého rozhodnutí je uvedeno, že z předložených daňových příznání za rok 2009 až 2012 je patrné, že podnikání obchodní společnosti, s.r.o. bylo ztrátové minimálně od roku 2007, pouze za loňský rok vznikla společnosti daň z příjmu právnických osob ve výši 950 Kč. Dále je zde uvedeno, že oba žadatelé jsou po celou dobu svého trvalého pobytu na území České republiky vedeni jako zaměstnanci předmětné obchodní společnosti, jejich čistý měsíční příjem se v posledních 3 letech pohyboval dle potvrzení vystaveného žadatelem dne 1. 8. 2013 v rozmezí 12 až 14 tisíc Kč u každého z nich. Ve společné domácnosti žije se žadatelem i dospělá dcera, která rovněž požádala o udělení státního občanství České republiky.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 4. 7. 2013, č.j.: VS-1039/835.3/2-2013, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatelů přerušilo do 9. 8. 2013 a zároveň je vyzvalo k odstranění nedostatků žádosti, s konkrétním výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a prohlášení, které žadatelé mají ve stanovené lhůtě doložit. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž je podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyrozumělo o jejich právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byli žadatelé poučeni, že pokud ve stanové lhůtě nedodá požadované podklady pro vydání objektivního rozhodnutí ve věci, či případně neodůvodní žádost o prodloužení této lhůty před jejím uplynutím, může být řízení o jejich žádosti zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Dne 8. 8. 2013 byly na Ministerstva vnitra osobně doručeny požadované doklady, potvrzení a prohlášení.

III.

V průběhu správního řízení bylo prokázáno, že žadatelé splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť mají ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let a převážně se zde zdržují, výpisem z Rejstříku trestů doložili, že nebyli v posledních pěti letech pravomocně odsouzeni pro úmyslný trestný čin, prokázali znalost českého jazyka a plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu

upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

I přes splnění výše uvedených podmínek pro udělení státního občanství České republiky Ministerstvo vnitra žádost zamítlo s odůvodněním, že je třeba žadatelům poskytnout další čas k završení jejich pracovní integrace v České republice. Ačkoliv žadatelé ve své žádosti uvedli, že mají v České republice fungující obchodní společnost, jejich podnikání je s výjimkou loňského roku ztrátové. V důsledku nevyhovění žádosti nebyl žadatelům vystaven příslib udělení státního občanství České republiky, na základě něhož by bylo správní řízení přerušeno s tím, aby si žadatelé obstarali doklady prokazující pozbytí dosavadního státního občanství a splnili tak podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podali žadatelé prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad (rozhodnutí převzali dne 8. 10. 2013 a rozklad byl doručen Ministerstvu vnitra dne 21. 10. 2013).

V rozkladu žadatelé podotýkají, že podnikání jejich obchodní společnosti již není ztrátové. Zároveň připomínají, že není zákonnou podmínkou pro udělení státního občanství České republiky, aby obchodní společnost, v níž jsou zaměstnání, dosahovala zisku. Podstatné podle nich je, že obchodní společnost funguje takovým způsobem, že je schopna pravidelně vyplácet žadatelům mzdu a poskytovat jim tak zdroj obživy a zároveň plnit závazky vůči státu z hlediska daní, sociálního zabezpečení, zdravotního pojištění, jakož i ostatní závazky vůči věřitelům, popř. prostředky na výkon prospěšné činnosti. Žadatelé se zabývají překladatelskou činností, v České republice mají povolen dlouhodobý pobyt od roku 1997, jsou zde tedy dle jejich názoru plně integrováni, když doba jejich pobytu v České republice je podstatně vyšší než doba předpokládaná zákonem o státním občanství České republiky. Žadatelé uvádějí, že na Ukrajině již žádné vazby nemají, veškeré aktivity a majetek mají v České republice. Na základě uvedeného žadatelé navrhují, aby rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo změněno tak že se jejich žádosti vyhovuje.

K rozkladu byly znovu přiloženy kopie daňových přiznání obchodní společnosti , s.r.o, k dani z příjmů právnických osob za rok 2009 až 2012 a dále účetní výkazy obchodní společnosti k 30. 9. 2013.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis pak správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb.m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje.

V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

VI.

K námitkám, které žadatelé v rozkladu uvedli, konstatuje ministr vnitra následující:

V rozkladu nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí. Jde-li o integraci žadatelů z hlediska pracovního, je z předložených dokladů patrné, že obchodní společnosti, v níž žadatelé působí, vznikla daňová povinnost pouze za rok 2012, a to ve výši 950 Kč, v letech předchozích (nejméně od roku 2007), nebyla na dani z příjmu právnických osob uhrazena žádná částka, ať už z důvodu ztrátovosti podnikání v daném roce nebo odpočtu ztráty z let předchozích.

Pokud jsou v rozkladu zmiňovány chybějící vazby žadatelů k domovskému státu, nelze opominout, že dle dotazníků k žádosti žijí na Ukrajině obě matky žadatelů, kteří za nimi dle svého prohlášení ze dne 8. 8. 20132 pravidelně jezdí.

VII.

Podle § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem ke znění zákonných ustanovení zákona o státním občanství o neexistenci právního nároku na udělení státního občanství České republiky, a to i za předpokladu splnění všech zákonných podmínek žadatelů a s ohledem na výklad pojmu státního občanství jako trvalého, a úzkého a pevného vztahu mezi fyzickou osobou a státem, ministr vnitra v rámci správního řízení o žádosti posuzoval nejen to, zda žadatelé naplnily všechny požadované zákonné podmínky pro udělení státního občanství, ale též zda vůči českému státu mají ony trvalé, úzké a pevné vazby. Podle názoru ministra vnitra předložené doklady o pracovní integraci žadatelů nesvědčí.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadatelům způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Z výše uvedených důvodů ministr vnitra v rámci správního uvážení rozklad žadatelů zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

